

la contra | ENRIC RAMIONET

L'anònim

Els crims d'aquells temps tràgics de la Guerra Civil ens horroritzen al marge de la identitat de les víctimes i dels botxins, però sembla com si persistissin les raons d'aquella guerra

Aquest home que conec des de sempre, o pràcticament, i que en general sé que no m'enganya, em comenta que va rebre una carta anònima en què l'amenaçaven. Havia participat en un d'aquests debats epistolars sobre la memòria històrica que d'un temps ençà esclaten, a vegades, en la secció de cartes al director dels diaris. Un debat passional però breu i contingut i en el qual, segons m'explica, es varen tirar educadament els morts pel cap. El seu adversari havia qüestionat els actes d'homenatge als represaliats pel franquisme celebrats en una de les nostres poblacions i retret, amargament, que els organitzadors no esmentessin que en aquell poble també s'havia assassinat tres religiosos. I ell va respondre esmentant que justament aquella, la mort dels clergues, havia estat l'única memòria existent fins que, en la transició, el consens polític i social va decidir bastir la convivència futura sobre l'oblit i sobre múltiples ferides mal tancades. I també va procurar distingir qualitativament i quantitativament les víctimes i les seves circumstàncies.

Es mantien les formes i es lamentava tot el dolor, íntegrament, el d'uns i el dels altres, però l'èmfasi, la naturalesa dels retrets, la contextualització dels excessos o l'esment a la càrrega de la raó semblava justificar implícitament allò que es condemnava explícitament. I així, m'explica aquest home que en general mereix la meua confiança, ho va entendre l'autor de l'anònim. «...que la maldición y la ira de Dios caiga sobre ti y todos los asesinos, y si sigues por este camino te vas a enterar de lo que es la mala leche».

Els accessos d'odi sempre impressionen i la carta, segueix explicant-me, en contenia molt. S'havia activat el ressort, la dotzena de frases pulcres però contundents de la rèplica que va adreçar al diari havien trencat la crosta finíssima que ens protegeix d'aquestes forces que es perden en el fons de la nostra història. I probablement, deia, un vellet venerable, un avi afectuós amb les nétes i considerat amb

Monòlit d'homenatge als represaliats pel franquisme al cementiri de Llagostera. / R.CARMONA

els veïns, va notar una arcada de fel i va telejar amb ràbia una carta amenaçadora i anònima.

Avui es commemora l'aniversari de la proclamació de la II República. Ja en saben el desenllaç. El dret a vot de les dones, la llei del divorci, l'empenta a l'escola pública i laica o a la sanitat pública, el matrimoni civil, la separació entre l'estat i l'església, la repressió d'algunes expressions religioses, les reformes a l'exèrcit, la reforma agrària o una certa concepció federal de l'estat, tot es va impulsar durant aquell breu i esforçat període de reformes i d'impaciències per una banda i de furiosa hostilitat per l'altra. Valga'm déu, quanta provocació, quanta secreció de bilis. Han transcorregut 76 anys, la nostra societat s'ha modernitzat, hem esdevin-

gut pròspers i la violència, en general, s'ha allunyat de la nostra quotidianitat. Els crims d'aquells temps tràgics ens horroritzen amb independència de la identitat de les víctimes i dels botxins, i la llei de la vida s'ha emportat la major part dels protagonistes a la fossa comuna del temps i de l'oblit com deia un poeta. I no obstant, sembla com si en els corrents subterranis, o en les clavegueres, o en el magma sobre el qual descansen les nostres certeses actuals, persistissin encara vives les raons d'aquella guerra apassionada. Sense tenir-ho present no s'entén res. Ja ho veus, conclou aquest home que conec tan bé i amb qui no sempre m'agrada coincidir, quatre ratlles per restablir les meves veritats històriques i tota l'agror del passat se't cola per sota la porta.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Canvi climàtic

Sort de la pluja, perquè, si no, aquest informe de les Nacions Unides rebut enmig d'una onada de calor seria psicològicament mortal. Ja ho és, per descomptat, però sembla com si la borrasca on hem viscut aquests dies ens vingués a dir que no n'hi ha per tant, com si ens aportés una petita dosi d'optimisme, de calma. Hi ha entesos que neguen la imminència del problema i que afirmen que és una bestiesa enorme, una indignitat, esmerçar tants d'esforços per fer abaixar l'escalfament del planeta en un grau quan els pressupostos que s'hi dedicaran serviran per eradicar la gana. Francament, no ho sé. Se m'escapen les xifres macroeconòmiques i sóc més partidari del sentit comú. Ningú no té cap poder mundial— una determinada quantitat de dòlars sobre la taula amb el dubte de triar entre la salvació del planeta o la lluita contra la sida. No són, em fa l'efecte, eleccions tan dràstiques, tant de pati de col·legi. Es deu tractar de problemes que s'acumulen en l'agenda i que, això és cert, mereixen perspectives mediàtiques diferents. No cal ser gaire espavilat per comprovar que l'anunci del canvi climàtic i de les conseqüències que se'n deriven mereix moltes més portades que no pas el de malalties cròniques que afecten països subdesenvolupats. Però també és cert (i això, sembla força indiscutible) que la catàstrofe global anunciada no se'n apareix com un argument de ciència-ficció, sinó que ha passat a formar part de la nostra vida quotidiana amb una vitalitat singular. Hem de reconèixer que l'aparició d'aquest fantasma que durà sequera i calor i fam i inundacions, un compendi apocalíptic amb totes les de la llei, ha estat sobtada. Fa quatre dies ho percebem com una amenaça diluïda, que potser tocaria de prop els nostres nétes, i ara ja ens plantegem que afectarà el dia a dia dels nostres fills. Més encara: que la patirem nosaltres mateixos. No ho sé, vostès, però tot plegat em comença a neguitejar. I aleshores suo i, quan suo, se m'irrita la pell i tinc una certa tendència a caure desmaiats.

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

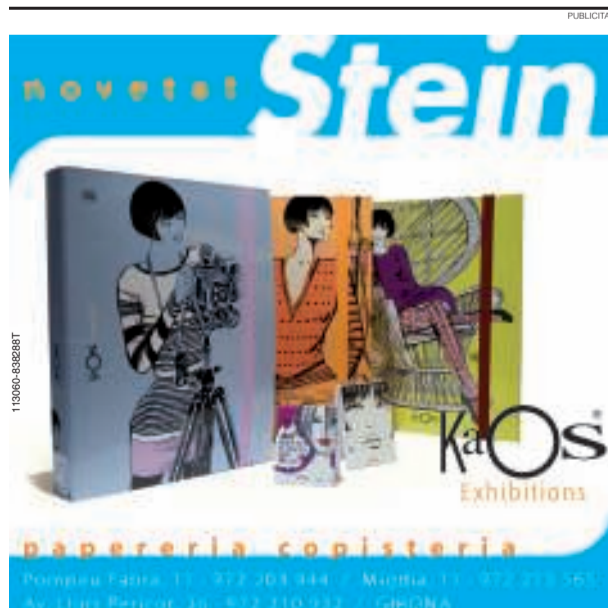
orMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA
 ☎ 972 47 61 27 www.ormetal.es

PUBLICITAT

novel·la Stein

KaOS Exhibitions

papeteria copisteria

Pomplau Fabra, 11 - 972 203 944 - Màgria, 11 - 972 213 561
 Av. Lluís Pellicer, 38 - 972 310 932 - GIRONA

PUBLICITAT

ambit7

Disseny d'interiors

C/ Canonge Berce, 13 - Girona
 www.ambit7.cat - info@ambit7.cat
 972 20 84 04

PUBLICITAT

GAP 972 17 23 53

GIRONA ALTA I BASSA PRESSIÓ

Restauracions i Neteges

SORREIG AMB ALTA PRESSIÓ I AIGUA DE VOLTES CATALANES

www.bristol2000.com